

Vlaamse overheid

**Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
afdeling openbaarheid van bestuur**

Boudewijnlaan 30 bus 20

1000 BRUSSEL

T : 02 553 57 25

F : 02 553 57 02

Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2017/159

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek bij mail d.d. 25 juni 2017 van ■■■, gericht aan de dienst Dierenwelzijn van de Vlaamse overheid, Departement Omgeving (verder 'dienst Dierenwelzijn'), waarbij werd verzocht om een (digitaal) afschrift te verlenen van de "informatieformulieren die door Dierenartsen met Opdracht werden doorgestuurd naar uw dienst inzake overtredingen in de Vlaamse slachthuizen."

Gelet op de beslissingen van de dienst Dierenwelzijn d.d. 29 juni en 3 juli 2017;

Gelet op het beroepschrift van ■■■ d.d. 3 juli 2017 tegen voornoemde beslissingen van de dienst Dierenwelzijn;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 4 juli 2017;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Overwegende dat het oorspronkelijk verzoek van ■■■ aan de dienst Dierenwelzijn dateert van 25 juni 2017; dat de in beroep aangevochten beslissingen dateren van 29 juni en 3 juli 2017; dat in deze beslissingen de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur (verder 'Openbaarheidsdecreet'), werden vermeld; dat bij mailbericht d.d. 3 juli 2017 beroep werd aangetekend en dat dit bijgevolg binnen de decretaal voorgeschreven termijn van dertig dagen is gebeurd; dat het ingediende beroepschrift dan ook tijdig werd ingediend; dat het beroep bijgevolg **ontvankelijk** is;

Wat de gegrondheid betreft:

Overwegende dat in overeenstemming met artikel 7, tweede lid van het Openbaarheidsdecreet het recht op passieve openbaarheid betrekking heeft op bestuursdocumenten; dat op grond van deze bepaling elke instantie in principe verplicht is aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten;

Overwegende dat de openbaarmaking slechts kan geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingsgronden, zoals gestipuleerd in de artikelen 11 tot en met 15 van het Openbaarheidsdecreet;

Overwegende dat verzoekster op 25 juni 2017 de dienst Dierenwelzijn verzocht om een afschrift te verlenen van de “informatieformulieren die door Dierenartsen met Opdracht werden doorgestuurd naar uw dienst inzake overtredingen in de Vlaamse slachthuizen. (de formulieren waarvan sprake is in het verslag in bijlage)”; dat op 29 juni 2017 aan verzoekster via mail 12 informatieverslagen aangaande overtredingen lastens Vlaamse slachthuizen die in 2016 werden ontvangen, werden bezorgd, evenwel met schrapping van een aantal gegevens op grond van “artikel 13, 2° DOB bescherming van de persoonlijke levenssfeer (privacy)”; dat, aangezien verzoekster reeds in haar verzoek d.d. 25 juni 2017 had verwezen naar het antwoord van minister Weyts op de schriftelijke vraag nr. 1280 van 15 mei 2017 van de heer Engelbosch waaruit bleek dat in 2015 459 en in 2016 420 informatieformulieren werden ontvangen, verzoekster zich opnieuw heeft gericht naar de dienst Dierenwelzijn om te wijzen op de overige formulieren van 2015 en 2016; dat bij mail d.d. 3 juli 2017 de openbaarmaking van 879 informatieformulieren op grond van artikel 11, 1° Openbaarheidsdecreet, meer bepaald op grond van een kennelijk onredelijke vraag en “mogelijks is uw vraag te algemeen gesteld en dient ze geherformuleerd te worden”, werd geweigerd; dat verzoekster tegen voormelde beslissingen in beroep is gegaan omdat zij van oordeel is dat het inroepen van de persoonlijke levenssfeer niet gegronnd is, dat er geen namen van inspecteurs, DMO's (opmerking d.i. dierenartsen met opdracht) of andere personen die in hoofde van hun functie aanwezig zijn in de slachthuizen, onleesbaar moeten gemaakt worden; dat verzoekster tevens van mening is dat de formulieren aldus direct via elektronische weg kunnen doorgestuurd worden, dat er geen sprake is van onredelijk veel werk, noch wordt het leefmilieu belast;

Overwegende dat de beroepsinstantie, om met kennis van zaken over het actuele beroep te kunnen oordelen, de dienst Dierenwelzijn op 4, 6, 14 en 18 juli 2017 heeft gevraagd om nadere toelichting te verstrekken; dat de dienst Dierenwelzijn bij mailberichten van 6, 10, 18 en 19 juli 2017 heeft geantwoord;

Overwegende dat het thans aan de beroepsinstantie toekomt om zich uit te spreken over de gegrondheid van het ingestelde beroep;

Eerste onderdeel: toepassing van artikel 11, 1° Openbaarheidsdecreet

Overwegende dat de beroepsinstantie vaststelt dat pas op het moment van de (tweede) beslissing van 3 juli 2017 de openbaarmaking van 879 informatieformulieren werd geweigerd op grond van een kennelijk onredelijke vraag om redenen dat 1) deze formulieren niet digitaal kunnen bewerkt worden om de

persoonsgegevens die vallen onder artikel 13, 2° Openbaarheidsdecreet te schrappen 2) dit betekent dat er minstens 1758 pagina's moeten afgedrukt worden, manueel gegevens moeten geschrapt en vervolgens ingescand worden 3) het afdrukken van een dergelijk aantal pagina's niet milieubewust is 4) de huidige personeelsbezetting (verlof, ziekte, ...) en 5) de overige administratieve taken van de dienst in het gedrang komen door gevolg te geven aan het verzoek; dat daarnaast ook wordt aangehaald "mogelijks is uw vraag te algemeen gesteld en dient ze geherformuleerd te worden"; dat in de eerste beslissing d.d. 29 juni 2017 12 informatieverlagen aangaande overtredingen lastens Vlaamse slachthuizen die in 2016 werden ontvangen, werden bezorgd, evenwel met schrapping van een aantal gegevens op grond van "artikel 13, 2° DOB bescherming van de persoonlijke levenssfeer (privacy)";

Overwegende dat de dienst Dierenwelzijn aan de beroepsinstantie meedeelde dat het verzoek in eerste instantie door hun dienst verkeerd geïnterpreteerd was als een vraag naar de informatieformulieren met overtredingen lastens de slachthuizen; dat de informatieformulieren overtredingen kunnen bevatten tegen zowel slachthuis, vervoerder en/of houder van een dier; dat gezien hun interpretatie (die dus verkeerd bleek te zijn) dit werd beschouwd als een redelijke vraag die dan ook beantwoord werd evenwel met vermelding van “artikel 13, 2° DOB bescherming van de persoonlijke levenssfeer”; dat, zo vervolgt de dienst Dierenwelzijn, uit de reactie van [REDACTED] bleek dat de vraag verkeerd werd geïnterpreteerd door de dienst en dat effectief alle 879 informatieformulieren werden bedoeld; dat, gezien de verkeerde interpretatie van de dienst, kan gesteld worden dat de vraag onduidelijk was; dat de dienst Dierenwelzijn, op vraag van de beroepsinstantie naar het verzoek op grond van artikel 18 Openbaarheidsdecreet, aangaf dat, gezien de vraag verkeerd werd geïnterpreteerd, een dergelijk verzoek niet werd gedaan; dat op verdere vragen van de beroepsinstantie, de dienst Dierenwelzijn heeft geantwoord dat de dienst georganiseerd is om aan een gestelde vraag tot openbaarheid te voldoen voor zover het om redelijke vragen gaat; dat, gezien het beperkt aantal beschikbare administratieve krachten te wijten aan het ongelukkig moment van indienen, de toenemende werkdruk in deze periode en de arbeidsintensiteit voor het beantwoorden van deze vraag, het onmogelijk was om deze vraag binnen de gestelde termijn te beantwoorden; dat het openbaar maken van 879 formulieren als een onredelijke vraag wordt beschouwd; dat het bezorgen van de twaalf formulieren, specifiek voor overtredingen in slachthuizen, geen probleem vormt; dat ook werd aangegeven dat de gevraagde documenten worden ontvangen als PDF of ingescand als PDF (na ontvangst per fax), dat er geen word versies beschikbaar zijn die inderdaad digitaal bewerkt kunnen worden en dat de dienst niet beschikt over een programma om deze PDF bestanden digitaal te bewerken;

Overwegende dat de beroepsinstantie vaststelt dat de dienst Dierenwelzijn in casu toepassing maakt van artikel 11, 1° van het Openbaarheidsdecreet; dat dit artikel bepaalt dat een bestuursinstantie een aanvraag mag afwijzen als de aanvraag kennelijk onredelijk blijft of op een te algemene wijze geformuleerd blijft, na een verzoek van de instantie tot herformuleren van de eerste aanvraag, als bedoeld in artikel 18; dat de beroepsinstantie vaststelt dat de dienst Dierenwelzijn geen verzoek tot herformulering van de eerste aanvraag heeft gedaan aan ■■■■, wat nochtans voorzien wordt in artikel 11, 1° van het Openbaarheidsdecreet;

Overwegende dat de beroepsinstantie niet akkoord gaat met de toepassing van artikel 11, 1° Openbaarheidsdecreet in dit concrete dossier;

Overwegende immers dat het initieel verzoek d.d. 25 juni 2017 duidelijk afgelijnd was en concreet was gesteld, zeker gelet op de bijlage bij het verzoek, nl. het antwoord van minister Weyts op de schriftelijke vraag nr. 1280 van 15 mei 2017 van de heer Engelbosch; dat in het verzoek expliciet wordt gevraagd naar de informatieformulieren inzake overtredingen in de slachthuizen en niet geformuleerd was als overtredingen lastens de slachthuizen; dat de informatieformulieren overtredingen kunnen bevatten tegen zowel slachthuis, vervoerder en/of houder van een dier blijkt ook uit het antwoord op de schriftelijke vraag dat als bijlage bij het verzoek was gevoegd; dat uit dit antwoord blijkt dat er geen gegevens voor 2014 beschikbaar zijn, maar dat in 2015 459 informatieformulieren werden ontvangen en in 2016 420 waarvan er 51 werden doorgestuurd door het Waals Gewest; dat uit dit antwoord onder punt 2 blijkt dat de volledige gegevens pas sinds 2016 worden bijgehouden en dat het aantal meldingsformulieren dat door de DMO's van de verschillende Vlaamse slachthuizen werd doorgestuurd in 2016, 369 bedraagt;

Overwegende dat de beroepsinstantie hierbij ook verwijst naar het arrest nr. 236.367 van de Raad van State d.d. 8 november 2016, waarbij werd gesteld dat een bestuursinstantie zich moet zien te organiseren om aan een gestelde vraag tot openbaarheid te voldoen; dat de openbaarheid van bestuursdocumenten een fundamenteel recht is dat door artikel 32 van de Grondwet wordt gewaarborgd; dat dit recht tot openbaarheid een positieve verplichting inhoudt voor de bestuursinstanties waaraan ze moeten voldoen; dat de verantwoording door de dienst Dierenwelzijn, zowel in de bestreden beslissing als in de toelichting aan de beroepsinstantie, de beroepsinstantie niet tot de onredelijkheid van de kwestieuze vraag kan doen besluiten; dat immers op grond van deze verantwoording de beroepsinstantie geen concrete beoordeling kan maken o.m. van de inzetbaarheid van het aantal personeelsleden voor de kwestieuze opdracht, in acht genomen de omvang en de slagkracht van de bestuursinstantie; dat motieven als "gezien het beperkt aantal beschikbare administratieve krachten te wijten aan het ongelukkig moment van indienen, de toenemende werkdruk in deze periode, de huidige personeelsbezetting (verlof, ziekte, ...) en de overige administratieve taken van de dienst in het gedrang komen door gevolg te geven aan het verzoek" volgens het oordeel van de beroepsinstantie te algemeen zijn en zelfs kunnen aangewend worden om elk verzoek tot openbaarheid af te wijzen en bijgevolg op systematische wijze kunnen worden ingeroepen; dat bovendien de beroepsinstantie opmerkt dat de antwoordtermijn conform artikel 20, §2 Openbaarheidsdecreet, indien de gevraagde informatie moeilijk tijdig te verzamelen is of als de toetsing van de aanvraag tot openbaarmaking aan de decretale uitzonderingsgronden moeilijk tijdig uit te voeren is, verlengd kan worden tot een termijn van 30 kalenderdagen;

Overwegende dat de beroepsinstantie van oordeel is dat onterecht toepassing werd gemaakt van artikel 11, 1° Openbaarheidsdecreet;

Tweede onderdeel: de toepassing van artikel 13, 2° Openbaarheidsdecreet op de 12 aan de beroeper bezorgde informatieverslagen ontvangen in 2016 aangaande overtredingen lastens Vlaamse slachthuizen

Overwegende dat de dienst Dierenwelzijn m.b.t. de 12 aan de beroeper bezorgde informatieverslagen ontvangen in 2016 aangaande overtredingen lastens Vlaamse slachthuizen "enkele gegevens" heeft verwijderd op basis van artikel 13, 2° Openbaarheidsdecreet;

Overwegende dat artikel 13, 2° van het Openbaarheidsdecreet bepaalt dat een instantie een aanvraag tot openbaarmaking afwijst indien de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt;

Overwegende dat, hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, de in artikel 13, 2° van het Openbaarheidsdecreet bedoelde uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect vertoont; dat de decreetgever weliswaar van oordeel was dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar er desondanks op wijst dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2002-2003, nr. 1732/1, blz. 25);

Overwegende dat overeenkomstig artikel 32 van de Grondwet eenieder het recht heeft elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134; dat artikel 32 van de Grondwet daarmee aan eenieder het basisrecht verleent om elk bestuursdocument te raadplegen; dat voormeld Grondwetsartikel de mogelijkheid voorziet voor de decreetgever om hier uitzonderingen op te bepalen; dat overeenkomstig de gewone interpretatieregels, de uitzonderingen op de algemene regel van het inzagerecht beperkend moeten worden uitgelegd en dat een weigering in beginsel concreet moet worden verantwoord (RvS nr. 234.609 van 2 mei 2016, Dumortier, nrs. 9 en 10; RvS nr. 215.506 van 3 oktober 2011, Baumwald, nrs. 7 en 8); dat dit trouwens wordt bevestigd in artikel 10 van het Openbaarheidsdecreet, dat bepaalt dat de uitzonderingsgronden geval per geval restrictief worden uitgelegd;

Overwegende dat om een beroep te doen op de uitzonderingsgrond van artikel 13, 2° van het Openbaarheidsdecreet, een bestuursinstantie (in casu de dienst Dierenwelzijn) in concreto zorgvuldig moet onderzoeken en vervolgens motiveren of de aanwezigheid van de door dienst Dierenwelzijn geschrapte gegevens afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, en bijgevolg een uitzondering kan vormen op het recht op de openbaarheid van bestuursdocumenten; dat dit moet gebeuren met verwijzing naar de specifieke gegevens eigen aan de zaak en dat het bijgevolg niet volstaat om die uitzonderingsgrond op abstracte wijze in te roepen om de openbaarmaking te weigeren (RvS nr. 234.609, 2 mei 2016, Dumortier, nrs. 11 en 16);

Overwegende dat de beroepsinstantie vaststelt dat de dienst Dierenwelzijn zonder enige concrete beoordeling of afweging bepaalde gegevens heeft geschrapd; dat na navraag door de beroepsinstantie de dienst Dierenwelzijn aan de beroepsinstantie heeft toegelicht dat de gegevens van de dierenarts met opdracht en de ambtenaar van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (verder 'FAVV') werden geschrapd met volgende bijkomende toelichting: *“De naam van privé personen heeft weinig toegevoegde waarde voor de inhoud van het document. Er moet bovendien rekening mee gehouden worden dat de psychische, morele, fysische of professionele integriteit van deze personen in gevaar gebracht kan worden door het vrijgeven van hun namen. Belaging via voornamelijk sociale media*

////////////////////////////////////

moet voorkomen worden. Aan de hand van de naam van de dierenarts kunnen zeer gemakkelijk de woonadressen teruggevonden worden. De dienst werd reeds enkele malen geconfronteerd met het feit dat inspecteurs en controleurs dreigbrieven ontvangen op hun prive (sic) adres of aan huis bezocht worden. Op sociale media zijn hetzels terug te vinden die gericht zijn tegen bepaalde dierenartsen. Het is bovendien belangrijk dat ze hun taken kunnen uitoefenen in alle objectiviteit zonder de maatschappelijke druk die vooral gebaseerd is op emoties.”; dat tevens werd aangegeven dat de gegevens van vervoerder – aangever en bedrijf van oorsprong verwijderd werden aangezien het om “natuurlijke personen (privé)” gaat en niet om een rechtspersoonlijkheid, en met de bijkomende toelichting: ‘In het verleden werd vastgesteld dat na een vraag in het kader van openbaarheid van bestuur in de media filmpjes werden openbaar gemaakt zonder toestemming van de bedrijven. Er kan dus de vraag gesteld worden of de overgemaakte informatie gebruikt wordt om plaatsen te selecteren om deze illegale filmpjes te maken. De verantwoordelijke van deze inrichtingen ontvangen achteraf bedreigingen, er worden demonstraties gehouden ed meer.’; dat ook het oormerknummer werd geschrapt omdat hiermee de identiteit van de houder van het dier kan achterhaald worden; dat eveneens het nummer van het individueel begeleidingsdocument werd geschrapt omdat hiermee de identiteit van de houder van het dier kan achterhaald worden;

Overwegende dat de beroepsinstantie echter ook heeft moeten vaststellen dat de schrapping van de naam van de dierenarts van de Provinciale Controle-Eenheid (PCE) niet steeds gebeurd is in de betrokken formulieren; dat ook de schrapping van het oormerknummer en het nummer van het individueel begeleidingsdocument niet steeds consequent is gebeurd in die zin dat het in sommige formulieren wél en in andere niet werd geschrapt, hetgeen ook door de dienst Dierenwelzijn in de toelichting aan de beroepsinstantie werd erkend;

Overwegende dat, m.b.t. de schrapping van de naam van de dierenarts met opdracht en van de ambtenaar van het FAVV, de beroepsinstantie van oordeel is dat niet alle persoonsgegevens beschermingswaardig zijn overeenkomstig artikel 13, 2° Openbaarheidsdecreet; dat niet elke vermelding van een naam van een natuurlijke persoon dient te worden aangemerkt als informatie betreffende de persoonlijke levenssfeer, laat staan dat deze hier afbreuk aan zou doen; dat het niet is omdat gegevens "betrekking hebben" op de persoonlijke levenssfeer, dat hiermee automatisch de persoonlijke levenssfeer wordt aangetast (RvS nr. 234.609 van 2 mei 2016, Dumortier, nr. 21.2);

Overwegende dat de beroepsinstantie vooreerst meent dat van de personen die in het kader van hun beroepsbezigheden bepaalde handelingen stellen in het kader van toezicht of controle, of die deel uitmaken van (inspectiediensten van) overheidsinstanties en die optreden als een orgaan van deze overheidsinstanties bezwaarlijk gesteld kan worden dat zij enkel optreden binnen een context van hun persoonlijke levenssfeer; dat dergelijke personen nu eenmaal een openbare functie of een taak van algemeen belang uitoefenen en dat het inherent is aan hun opdracht dat zij geïdentificeerd kunnen worden, behoudens eventuele uitzonderlijke situaties; dat de beroepsinstantie in casu geen specifieke omstandigheden ziet waarin de bekendmaking van die namen afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen; dat bovendien ook m.b.t. de motivering door de dienst Dierenwelzijn, meer bepaald het risico op belaging via sociale media, alsook dat rekening moet gehouden worden met het feit dat de psychische, morele, fysische of professionele integriteit van deze personen

door de vrijgave van namen in gevaar gebracht kan worden, volgens het oordeel van de beroepsinstantie, in casu in concreto voor de betrokken personen door de dienst Dierenwelzijn geen concrete aanwijzingen ervoor worden gegeven;

Overwegende dat ook de “gegevens van vervoerder – aangever en bedrijf van oorsprong” verwijderd werden aangezien het om natuurlijke personen ging; dat de beroepsinstantie echter vaststelt dat, in zoverre een dergelijke persoonsgegeven al zou vallen onder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bedoeld in artikel 13, 2° van het Openbaarheidsdecreet, de dienst Dierenwelzijn nalaat om in concreto te onderzoeken en vervolgens te motiveren in welke mate de openbaarmaking van deze gegevens aan de beroeper in casu afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de vervoerder, aangever of bedrijf van oorsprong; dat de motivering door de dienst Dierenwelzijn waarbij gesteld wordt “Er kan dus de vraag gesteld worden of de overgemaakte informatie gebruikt wordt om plaatsen te selecteren om deze illegale filmpjes te maken. De verantwoordelijke van deze inrichtingen ontvangen achteraf bedreigingen, er worden demonstraties gehouden ed meer” daaromtrent in concreto niets bijbrengt; dat echter de beroepsinstantie vaststelt dat de vermelding van de namen van die natuurlijke personen kadert binnen hun professionele bezigheden en dat de beroepsinstantie niet inziet op welke manier in casu de openbaarmaking van de namen van de betrokkenen afbreuk zou doen aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer;

Overwegende dat uit de toelichting van de dienst Dierenwelzijn blijkt dat ook het oormerknummer, alsook het nummer van het individueel begeleidingsdocument werd geschrapt omdat hiermee de identiteit van de houder van het dier kon achterhaald worden; dat, na verdere navraag door de beroepsinstantie, de dienst Dierenwelzijn heeft aangegeven dat alle runderen en schapen met hun oormerknummer geregistreerd staan in een centrale databank en dat ook de kloppnummers bij varkens staan geregistreerd; dat deze databank wordt beheerd door Sanitel in opdracht van het FAVV maar dat de dienst Dierenwelzijn geen zicht heeft op wie toegang heeft tot deze gegevens, maar dat de toegang wordt aangevraagd via een machtigingsaanvraag die door de Privacy commissie moet worden goedgekeurd; dat op de vraag van de beroepsinstantie op welke wijze het mogelijk wordt om via het nummer van het individueel begeleidingsdocument de houder van het dier te achterhalen, geen antwoord werd verleend:

Overwegende dat de beroepsinstantie van oordeel is dat, ook al zou het oormerknummer in verband kunnen gebracht worden met een natuurlijke persoon (de houder van de dieren) en in die zin als “persoonsgegeven” kunnen gekwalificeerd worden, niet alle persoonsgegevens beschermingswaardig zijn overeenkomstig artikel 13, 2° Openbaarheidsdecreet; dat, in zoverre een dergelijk gegeven al zou vallen onder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bedoeld in artikel 13, 2° van het Openbaarheidsdecreet, de beroepsinstantie in casu echter niet inzielt op welke manier er sprake kan zijn van een enige inbreuk op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer door de openbaarmaking van deze oormerknummers aan de beroeper, zeker gelet op het feit dat deze nummers geregistreerd staan in een centrale databank van het FAVV waarbij er voor de toegang een machtiging dient verleend te worden;

Overwegende dat de beroepsinstantie m.b.t. de nummers van het individueel begeleidingsdocument niet kan achterhalen, wegens gebrek aan enige concrete toelichting of informatie door de Dienst Dierenwelzijn, op welke wijze de openbaarmaking, op zich, van deze nummers aan de beroeper enige inbreuk op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zou inhouden; dat de dienst Dierenwelzijn bijgevolg de beoordeling zelf opnieuw dient uit te voeren, rekening houdend met het hierboven geformuleerd oordeel van de beroepsinstantie over de toepassing van de uitzonderingsgrond aangaande de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Overwegende dat de beroepsinstantie van oordeel is, mits voormeld voorbehoud, dat de uitzonderingsgrond van artikel 13, 2° Openbaarheidsdecreet ten onrechte werd ingeroepen en het beroep, mits voormeld voorbehoud, **gegrond** is;

Derde onderdeel: de overige informatieformulieren van 2015 en 2016

Overwegende dat de dienst Dierenwelzijn aan de beroepsinstantie de overige (niet aan de beroeper bezorgde) informatieformulieren die door Dierenartsen met Opdracht werden doorgestuurd naar de dienst inzake overtredingen in de Vlaamse slachthuizen van 2015 en 2016 heeft overgemaakt; dat de beroepsinstantie zich niet van de indruk kan ontdoen dat de dienst Dierenwelzijn niet enkel de informatieformulieren die door Dierenartsen met Opdracht werden doorgestuurd naar de dienst inzake overtredingen in de Vlaamse slachthuizen (voorwerp van het verzoek tot openbaarmaking), maar ook in andere niet-Vlaamse slachthuizen heeft doorgestuurd; dat de beroepsinstantie er eveneens op wijst dat het verzoek enkel handelt over de openbaarmaking van informatieformulieren; dat de dienst Dierenwelzijn de overige informatieformulieren zonder enige bijkomende toelichting heeft bezorgd aan de beroepsinstantie; dat bijgevolg de dienst Dierenwelzijn, mede gelet op de, naar het oordeel van de beroepsinstantie, zoals aangegeven in het eerste onderdeel, onterecht ingeroepen uitzonderingsgrond van artikel 11, 2° Openbaarheidsdecreet, de vraag tot openbaarmaking van deze informatieformulieren dient te herbekijken, rekening houdend met de, naar het oordeel van de beroepsinstantie, zoals aangegeven in het tweede onderdeel, onterecht ingeroepen uitzonderingsgrond aangaande de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het aldaar vermelde voorbehoud; dat de beroepsinstantie ook nog opmerkt dat, in voorkomend geval, op grond van artikel 9 van Openbaarheidsdecreet, mogelijks kan worden overgegaan tot gedeeltelijke openbaarmaking; dat het beroep voor deze informatieformulieren als **gegrond** wordt beschouwd, onder voorbehoud van de eventueel andere van toepassing zijnde decretaal bepaalde uitzonderingsgronden;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van xxx tegen de beslissingen van de dienst Dierenwelzijn omtrent haar verzoek tot openbaarmaking van informatieformulieren die door Dierenartsen met Opdracht werden doorgestuurd

naar de dienst Dierenwelzijn inzake overtredingen in de Vlaamse slachthuizen wordt als ontvankelijk en deels gegrond, deels voorwaardelijk gegrond beschouwd.

Bijgevolg dient de dienst Dierenwelzijn een volledig (digitaal) afschrift van de 12 informatieformulieren, zoals die reeds gedeeltelijk werd bezorgd aan xxx, te verlenen, met vermelding van de naam van de dierenarts met opdracht, van de ambtenaar van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, van de vervoerder – aangever en bedrijf van oorsprong en met vermelding van de oormerknummer(s) en onder voorbehoud van de beoordeling omtrent de nummers van de individuele begeleidingsdocumenten;

Bijgevolg dienen ook de overige gevraagde informatieformulieren waarbij de beroepsinstantie geen concrete toelichting heeft ontvangen, openbaar te worden gemaakt, doch rekening houdend met het feit dat het voorwerp van het verzoek tot openbaarmaking enkel betrekking heeft op de informatieformulieren die door Dierenartsen met Opdracht werden doorgestuurd naar de dienst inzake overtredingen in de Vlaamse slachthuizen, en met het feit dat de beroepsinstantie van oordeel is dat de uitzonderingsgrond aangaande de bescherming van de persoonlijke levenssfeer onterecht werd ingeroepen en onder voorbehoud van de eventuele toepassing van andere decretaal bepaalde uitzonderingsgronden;

Brussel, 3 augustus 2017

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter

////////////////////////////////////